

Περίληψη

Η διατριβή «Μετανεωτερικότητα και υποκειμενική συγκρότηση: το παράδειγμα της τραπ μουσικής» διερευνά τη σχέση ανάμεσα στην τραπ ως υποκουλτούρα και στη διαμόρφωση του νεοφιλελεύθερου υποκειμένου. Στο επίκεντρο της μελέτης βρίσκεται η υπόθεση ότι η τραπ δεν είναι απλώς μουσικό είδος ή αισθητική τάση, αλλά εκφράζει και αναπαράγει ιδεολογίες του ύστερου καπιταλισμού: την αυτοεκμετάλλευση, την εμπορευματοποίηση του εαυτού, την ατομική αυτονομία και την εντεινόμενη ανισότητα. Παράλληλα, επισημαίνεται ο τρόπος με τον οποίο μέσα από τους στίχους και τα οπτικά συγκείμενα (μουσικά βίντεο, εικόνα) αναπαράγονται έμφυλα πατριαρχικά πρότυπα: η αντικειμενοποίηση των γυναικών, η επιβολή στερεοτύπων, οι άνισες σχέσεις εξουσίας.

Η μελέτη δομείται σε δύο άξονες: πρώτον, στην ανάλυση του νεοφιλελεύθερου λόγου που προβάλλει η τραπ (καταναλωτισμός, ανταγωνισμός, επιδίωξη πλούτου) και δεύτερον, στην κριτική ανάδειξη των έμφυλων πολιτισμικών προτύπων που αναπαράγονται στην κουλτούρα της τραπ, τόσο από τους δημιουργούς όσο και από τους ακροατές. Η έρευνα υιοθετεί ποιοτική μεθοδολογική προσέγγιση: ανάλυση περιεχομένου στίχων και βίντεο, ημιδομημένες συνεντεύξεις με καλλιτέχνες, DJs, μουσικούς παραγωγούς και ακροατές στην Αττική, ώστε να εξασφαλιστεί ποικιλία οπτικών.

Θεωρητικά αντλεί από την ανάλυση του νεοφιλελευθερισμού ως ιδεολογία και πρακτική, την πολιτισμική θεωρία και την κριτική ανάλυση λόγου. Στόχος είναι να φωτιστούν οι αντιφάσεις της τραπ ως μέσο έκφρασης ατομικής αντίστασης και ταυτόχρονα ως χώρος αναπαραγωγής κυρίαρχων ιδεολογιών. Η διατριβή επιδιώκει να αναδείξει πώς μέσα από την τραπ το νεοφιλελεύθερο υποκείμενο συναντά και ανασχηματίζει παραδοσιακές δομές, δημιουργώντας νέες μορφές ταυτότητας, αντίστασης αλλά και συμμόρφωσης στο κυρίαρχο πολιτισμικό και οικονομικό πλαίσιο.

Abstract

The dissertation “Postmodernity and the Formation of Subjectivity: The Case of Trap Music” explores the relationship between trap as a subculture and the constitution of the neoliberal subject. At the heart of the study lies the proposition that trap is not merely a musical genre or aesthetic trend, but also expresses and reproduces ideologies of late capitalism: self-exploitation, the commodification of the self, individual autonomy, and growing inequality. At the same time, it highlights the ways in which gendered, patriarchal norms are reproduced through lyrics and visual contexts (music videos, imagery): the

objectification of women, the imposition of stereotypes, and unequal power relations.

The study is structured along two axes. First, it analyzes the neoliberal discourse promoted by trap (consumerism, competition, the pursuit of wealth); second, it critically foregrounds the gendered cultural norms reproduced within trap culture, both by creators and by audiences. The research adopts a qualitative methodological approach: content analysis of lyrics and videos, semi-structured interviews with artists, DJs, music producers, and listeners in the Athens region, in order to secure a diversity of perspectives.

Theoretically, it draws on analyses of neoliberalism as ideology and practice, cultural theory, and critical discourse analysis. Its aim is to illuminate the contradictions of trap as a means of expressing individual resistance while simultaneously serving as a site for the reproduction of dominant ideologies. The dissertation seeks to show how, through trap, the neoliberal subject both encounters and reshapes traditional structures, creating new forms of identity, resistance, and also conformity to the prevailing cultural and economic framework.